از سنگ تا ثروت

پدرام رفیعی
پژوهشگر علوم زمین

زمین، ثروت‌های معدنی خود را در سطح به نمایش نمی گذارد. آنچه امروز به‌عنوان یک ذخیره معدنی بر روی نقشه دیده می‌شود، حاصل میلیون‌ها سال فرآیند زمین‌شناختی است؛ اما میان وجود ماده معدنی و وجود یک معدن اقتصادی فاصله‌ای مهم وجود دارد. این فاصله همان جایی است که زمین‌شناسی به اقتصاد، فناوری و سرمایه‌گذاری پیوند می خورد.

ایران از نظر تنوع زمین‌شناسی و مواد معدنی، ظرفیت قابل توجهی دارد؛ اما داشتن ذخایر فراوان، به‌تنهایی به معنای برخورداری از یک بخش معدنی قدرتمند نیست. آنچه اهمیت دارد، توانایی تبدیل یک کانسار شکل گرفته در فرآیندهای زمین‌شناختی به یک پروژه اقتصادی، سپس تبدیل محصول معدن به ارزش افزوده و در نهایت قرارگرفتن آن در زنجیره رقابت جهانی است. به بیان دیگر، ذخیره زمین‌شناسی هنوز معدن نیست؛ همان گونه که معدن نیز بدون زنجیره ارزش، الزاما ثروت پایدار ایجاد نمی کند. در سال‌های اخیر، بخش قابل توجهی از بحث‌های مربوط به معدن ایران حول مشکلاتی مانند کمبود سرمایه، ضعف اکتشاف، فرسودگی ماشین‌آلات، محدودیت انرژی، مسائل محیط زیستی و پیچیدگی‌های اداری شکل گرفته است. این مسائل واقعی‌اند؛ اما اگر آنها را جدا از یکدیگر ببینیم، تصویر کاملی از مساله معدن به دست نمی‌آید. مساله بنیادی‌تر، فاصله میان ظرفیت زمین‌شناسی و قابلیت اقتصادی توسعه آن است.

یک کانسار را نمی‌توان فقط با تناژ و عیار آن سنجید. عمق و هندسه توده معدنی، شرایط سنگ، نسبت باطله‌برداری، روش استخراج، کیفیت ماده معدنی، فناوری فرآوری، دسترسی به آب و انرژی، فاصله از زیرساخت‌های حمل‌ونقل، بازار محصول و حتی ریسک‌های سیاسی و اجتماعی، همگی بخشی از معادله اقتصادی معدن هستند. از این منظر، اکتشاف واقعی تنها کشف یک ماده معدنی نیست؛ کشف یک امکان اقتصادی در دل زمین است.

اینجاست که آینده معدن ایران به کیفیت اکتشاف وابسته می‌شود. بسیاری از ذخایر آسان‌تر و نزدیک‌تر به سطح، در طول دهه‌های گذشته شناخته و استخراج شده‌اند و ادامه رشد تولید، بیش از گذشته به شناسایی ذخایر پنهان، عمیق‌تر و پیچیده‌تر وابسته خواهد بود. چنین اکتشافی بدون داده‌های زمین‌شناسی دقیق، ژئوفیزیک، ژئوشیمی، حفاری هدفمند و فناوری‌های نوین امکان‌پذیر نیست. بنابراین سرمایه‌گذاری در اکتشاف را نباید هزینه مقدماتی معدن دانست؛ این سرمایه‌گذاری در حقیقت سرمایه‌گذاری برای خلق دارایی‌های معدنی آینده است. ضعف سرمایه‌گذاری و محدودیت داده‌های زمین‌شناسی نیز از چالش‌هایی است که در ارزیابی وضعیت معدن ایران مورد تاکید قرار گرفته است.

در مقیاس جهانی نیز مسیر معدن در حال تغییر است. گذار انرژی، توسعه شبکه‌های برق، خودروهای برقی، ذخیره‌سازی انرژی و فناوری‌های پیشرفته، تقاضا برای موادی مانند مس، لیتیوم، نیکل، گرافیت و عناصر نادر خاکی را افزایش داده است. بر اساس گزارش ۲۰۲۶ آژانس بین‌المللی انرژی، مس در میان مواد معدنی مورد بررسی بیشترین رشد حجمی تقاضا را تا سال ۲۰۴۰ خواهد داشت؛ زیرا توسعه شبکه‌های برق و فناوری‌های جدید به‌شدت به آن وابسته است. در عین حال، حتی با افزایش پروژه‌های جدید، برای مس همچنان شکاف عرضه در افق ۲۰۳۵ پیش‌بینی می‌شود.

این تحول برای ایران یک پیام روشن دارد: آینده معدن فقط در استخراج بیشتر نیست؛ در شناخت بهتر، فرآوری بهتر و انتخاب هوشمندانه‌تر مواد معدنی است. سرمایه نیز دقیقا در همین نقطه اهمیت پیدا می کند. سرمایه‌گذار معدنی تنها به قیمت یک فلز نگاه نمی کند؛ او باید بتواند افق چندین‌ساله پروژه، ثبات قوانین، امکان تامین تجهیزات، دسترسی به انرژی و آب، بازار محصول و ریسک‌های سیاسی و اقتصادی را ارزیابی کند. به همین دلیل، سرمایه‌گذاری معدنی بیش از بسیاری از فعالیت‌های اقتصادی به «اعتماد به آینده» نیاز دارد.

روند جهانی نیز نشان می‌دهد حتی در شرایط افزایش تقاضا، سرمایه به‌سادگی وارد معدن نمی‌شود. گزارش ۲۰۲۶ آژانس بین‌المللی انرژی نشان می‌دهد سرمایه‌گذاری شرکت‌های فعال در مواد معدنی حیاتی در سال ۲۰۲۵ حدود ۹ درصد کاهش یافته و هزینه اکتشاف نیز بیش از ۱۰ درصد افت کرده است؛ هرچند شرکت‌های متمرکز بر مس برخلاف این روند، سرمایه‌گذاری خود را افزایش داده‌اند. این رفتار سرمایه‌گذاران نشان می‌دهد که بازار جهانی، همزمان با افزایش تقاضا، نسبت به ریسک و کیفیت پروژه‌ها حساس‌تر شده است.

از سوی دیگر، معدن آینده نمی‌تواند نسبت به محدودیت‌های طبیعی بی‌اعتنا باشد. آب و انرژی دیگر متغیرهایی حاشیه‌ای در طراحی پروژه‌های معدنی نیستند. بخشی از ذخایر معدنی ایران در پهنه‌هایی قرار گرفته‌اند که با تنش آبی مواجهند و توسعه آنها نیازمند فناوری‌های کم‌آب‌بر، بازچرخانی آب، بهینه‌سازی فرآیند و انتخاب دقیق روش استخراج و فرآوری است. بنابراین ممکن است یک ذخیره از نظر زمین‌شناسی ارزشمند باشد، اما از نظر آب، انرژی یا زیرساخت، توسعه آن اقتصادی نباشد. اینجاست که مفهوم «ذخیره اقتصادی» باید فراتر از عیار و تناژ تعریف شود.

فناوری نیز در همین مسیر نقشی بنیادی دارد. فناوری صرفا به معنای استفاده از ماشین‌آلات جدید نیست؛ از مرحله اکتشاف و مدل‌سازی سه‌بعدی کانسار آغاز می‌شود و تا استخراج هوشمند، فرآوری مواد کم‌عیار، مدیریت باطله، کاهش مصرف آب و انرژی و بازیابی عناصر همراه ادامه پیدا می کند. در جهان، حتی ساختار سرمایه‌گذاری معدنی نیز به سمت فناوری‌هایی حرکت کرده است که بتوانند اکتشاف و استخراج را دقیق‌تر و کم‌هزینه‌تر کنند.

در چنین شرایطی، شاید لازم باشد نگاه خود را به معدن تغییر دهیم. معدن نه یک چاله در زمین، بلکه یک سامانه اقتصادی ـ زمین‌شناختی است؛ سامانه‌ای که از شناخت سنگ و کانسار آغاز می‌شود و به سرمایه، فناوری، انرژی، آب، حمل‌ونقل، فرآوری و بازار می‌رسد. اگر این زنجیره در یک نقطه متوقف شود، ارزش بالقوه ذخیره نیز ممکن است در همان نقطه متوقف بماند.

از این منظر، پرسش آینده معدن ایران نباید فقط این باشد که چه میزان ذخیره معدنی داریم؟ پرسش مهم‌تر این است که کدام ذخایر را می‌توان با فناوری مناسب، سرمایه کافی، مصرف منطقی آب و انرژی و ریسک قابل قبول به معدن اقتصادی تبدیل کرد؟

پاسخ به این پرسش، مسیر سیاست‌گذاری و سرمایه‌گذاری معدن را نیز تغییر می‌دهد. سرمایه باید بیش از گذشته به سمت اکتشاف، فناوری، فرآوری و زیرساخت هدایت شود؛ داده‌های زمین‌شناسی باید به‌عنوان زیرساخت عمومی توسعه معدن تقویت شوند و ارزیابی پروژه‌ها باید همزمان زمین‌شناسی، اقتصادی و محیط‌زیستی باشد.

معدن ایران هنوز ظرفیت بزرگی برای خلق ثروت دارد؛ اما آینده آن را صرفا حجم ذخایر موجود تعیین نمی کند. آنچه آینده را خواهد ساخت، توانایی تبدیل شناخت زمین به تصمیم اقتصادی درست است. اگر این پیوند برقرار شود، ذخایر معدنی از اعدادی بر روی نقشه فراتر می‌روند و به سرمایه‌ای برای توسعه تبدیل می‌شوند و اگر این پیوند نادیده گرفته شود، حتی بزرگ‌ترین ذخایر نیز ممکن است برای سال‌ها در اعماق زمین باقی بمانند؛ شناخته‌شده، اما دست‌نیافتنی.

چالش‌های تامین لاستیک ماشین‌آلات معدنی بررسی شد

تعرفه‌گذاری در غیاب تولید

فاطمه صالحی
دنیای اقتصاد

لاستیک ماشین‌آلات معدنی فوق‌سنگین در ایران در شرایطی از مسیر واردات تامین می‌شود که برای تایرهای مورد استفاده در معادن بزرگ، تولید داخلی تایر نو وجود ندارد. در چنین شرایطی، هرگونه افزایش هزینه واردات مستقیما هزینه فعالیت معدن را بالا می‌برد؛ آن هم در حالی که تامین این تایرها با ریسک حمل‌ونقل، زمان طولانی ثبت سفارش و تخصیص ارز نیز همراه است. از این رو، سیاست‌گذاری وارداتی باید میان کالاهای دارای مشابه داخلی و اقلامی که تولید داخل ندارند، تفکیک قائل شود. لغو معافیت وارداتی ماشین‌آلات و تجهیزات معدنی در مورد کالاهای فاقد مشابه داخلی، نه‌تنها به تقویت تولید داخل منجر نمی‌شود، بلکه هزینه تامین ماشین‌آلات و اقلام مصرفی ضروری مانند تایر را برای تولیدکنندگان معدنی افزایش می‌دهد و می‌تواند بخشی از ظرفیت عملیاتی معادن را تحت‌تاثیر قرار دهد.

تایرهای فوق‌سنگین معدنی از جمله کالاهایی هستند که امکان جایگزینی سریع آنها با محصول داخلی وجود ندارد. این تایرها برای دامپ‌تراک‌های بزرگ مورد استفاده در معادن روباز طراحی شده‌اند و از نظر ابعاد، ظرفیت باربری و الزامات فنی با تایرهای معمولی یا حتی بسیاری از تایرهای راه‌سازی تفاوت دارند. در نتیجه، اعمال سیاست‌های مداخله‌گرانه یکسان برای همه انواع تایر نمی‌تواند نتیجه یکسانی داشته باشد. در مورد محصولی که تولید داخلی ندارد، افزایش هزینه واردات حتی به معنای ایجاد بازار برای تولیدکننده ایرانی نیست؛ چرا که اساسا تولیدکننده برای تامین این بخش از تقاضا وجود ندارد. اثر مستقیم چنین تصمیمی، افزایش هزینه تامین برای مصرف‌کننده نهایی یعنی معدن‌کاران خواهد بود. اهمیت این موضوع زمانی روشن‌تر می‌شود که اجزای ماشین‌آلات را بخشی از تجهیزات عملیاتی معدن بدانیم. دامپ‌تراک بدون تایر امکان جابه‌جایی ماده معدنی ندارد و توقف ماشین‌آلات حمل می‌تواند ظرفیت استخراج و انتقال مواد به واحد فرآوری را کاهش دهد.

تعرفه‌گذاری علیه تولید

محمدرضا بهرامن، رئیس خانه معدن ایران، در گفت‌وگو با «دنیای اقتصاد» با اشاره به نقش ماشین‌آلات در زنجیره تولید بخش معدن بیان کرد: یکی از ارکان زنجیره تولید در بخش معدن، ماشین‌آلات و تجهیزات است و نمی‌توان با وضع تعرفه بر واردات ماشین‌آلاتی که امکان تولید آنها در داخل کشور وجود ندارد، از تولید حمایت کرد.

او افزود: حمایت از تولید زمانی معنا پیدا می کند که فضای فعالیت برای تولیدکننده فراهم باشد و امکان ادامه فعالیت و تامین نیازهای تولید در اختیار او قرار گیرد. همان‌طور که در بخش صنعت، ماشین‌آلات و تجهیزاتی که در داخل کشور تولید نمی‌شوند باید به‌راحتی در اختیار واحدهای تولیدی قرار گیرند، در بخش معدن نیز همین رویکرد باید دنبال شود.

بهرامن با تاکید بر ضرورت تفکیک میان ماشین‌آلات تولیدداخل و تجهیزات فاقد نمونه داخلی گفت: زمانی که یک ماشین‌آلات یا تجهیزات در داخل کشور تولید می‌شود، وضع تعرفه می‌تواند در چارچوب حمایت از تولید داخلی معنا داشته باشد؛ اما در مواردی که نمونه داخلی وجود ندارد، ایجاد محدودیت برای واردات، می‌تواند به تضعیف ظرفیت تولید منجر شود.

رئیس خانه معدن ایران درباره سطح تعرفه واردات ماشین‌آلات معدنی نیز گفت: نمی‌توان یک رقم مشخص را به‌عنوان میانگین تعرفه بیان کرد، اما به‌طور معمول حدود ۲۳ درصد است. با این حال، باید توجه داشت که بخشی از ماشین‌آلات و خطوط تولید مورد نیاز بخش معدن، حتی در سال گذشته نیز از خارج از کشور وارد شده‌اند.

او افزود: بنابراین در سیاستگذاری تعرفه‌ای باید میان تجهیزاتی که امکان ساخت داخل دارند و ماشین‌آلاتی که تولیدکننده داخلی ندارند، تفاوت قائل شد. هدف سیاست صنعتی و معدنی باید تامین تجهیزات مورد نیاز برای تداوم تولید باشد، نه ایجاد مانع در مسیر دسترسی واحدهای معدنی به ماشین‌آلات مورد نیاز.

بهرامن: هدف سیاست صنعتی و معدنی باید تامین تجهیزات مورد نیاز برای تداوم تولید باشد، نه ایجاد مانع در مسیر دسترسی واحدهای معدنی به ماشین‌آلات مورد نیاز

وابستگی معادن به تایر وارداتی

فریبرز امیری، فعال حوزه ماشین‌آلات معدنی، در گفت‌وگو با «دنیای اقتصاد» با اشاره به وابستگی معادن بزرگ به تایرهای فوق‌سنگین بیان کرد: در بررسی وضعیت تامین تایرهای معدنی باید میان تایرهای راه‌سازی و تایرهای فوق‌سنگین معدنی تفکیک قائل شد. بخشی از تایرهای Small OTR در داخل کشور تولید می‌شود؛ اما این ظرفیت هنوز پاسخگوی تمام نیاز بازار نیست و بخشی از تقاضا از مسیر واردات تامین می‌شود.

او افزود: وضعیت در تایرهای Giant OTR که عمدتا روی دامپ‌تراک‌های فوق‌سنگین معادن بزرگ نصب می‌شوند، متفاوت است و در حال حاضر تولید داخلی تایر نو در این گروه وجود ندارد؛ بنابراین نیاز کشور در این بخش عملا صددرصد به واردات وابسته است.

امیری افزود: در ماه‌های آینده مجتمع صنعتی لاستیک آریا در راور کرمان فعالیت خود را آغاز می کند و امکان تعمیر تخصصی و روکش‌گذاری مجدد تایرهای معدنی را فراهم خواهد کرد. با این اقدام، بخشی از تایرهایی که کارکاس سالم دارند، می‌توانند مجددا وارد چرخه بهره‌برداری شوند که ضمن افزایش عمر تایر، هزینه معادن و بخشی از خروج ارز را کاهش می‌دهد. البته روکش‌گذاری جایگزین واردات با تولید تایر نو نیست، اما می‌تواند فاصله میان نیاز معادن و ظرفیت تامین تایر را کاهش دهد. این فعال حوزه ماشین‌آلات معدنی با انتقاد از نبود تفکیک دقیق میان انواع تایرها در سیاستگذاری گفت: تایرهای سنگین معمولی، Small OTR و Giant OTR از نظر فناوری ساخت، وزن، ظرفیت بار، شرایط کارکرد و قیمت تفاوت‌های اساسی دارند و نمی‌توان برای همه آنها یک سیاست واحد در نظر گرفت.

او درباره حقوق گمرکی تایرهای فوق‌سنگین معدنی اظهار کرد: با توجه به نبود تولید داخلی در سایزهای اصلی مورد نیاز معادن بزرگ، حقوق گمرکی این محصولات ۴ درصد تعیین شده که تصمیمی منطقی است. حمایت از تولید داخل ضروری است؛ اما این حمایت باید متوجه محصولی باشد که در داخل کشور با کیفیت مناسب، ظرفیت کافی و امکان تحویل منظم تولید می‌شود. اعمال محدودیت یا تعرفه حمایتی برای کالایی که مشابه داخلی ندارد، تنها هزینه فعالیت معادن را افزایش می‌دهد.

امیری با تاکید بر اهمیت تامین به‌موقع تایر گفت: در تایرهای معدنی فوق‌سنگین، دسترسی و زمان تحویل گاهی حتی از قیمت نیز مهم‌تر است. دامپ‌تراک‌های چندمیلیون دلاری بدون تایر امکان فعالیت ندارند و حتی نبود یک حلقه تایر می‌تواند موجب توقف کامل دستگاه شود. توقف دامپ‌تراک نیز می‌تواند زنجیره حمل مواد معدنی، خوراک کارخانه و در نهایت تولید معدن را تحت‌تاثیر قرار دهد؛ بنابراین تایرهای Giant OTR باید در زمره کالاهای استراتژیک صنعت معدن قرار گیرند.

او افزود: محدودیت‌های حمل‌ونقل بین‌المللی نیز هزینه و زمان تامین تایر را افزایش داده و براساس تجربه جاری، این دو عامل نسبت به شرایط عادی تقریبا دوبرابر شده‌اند. تغییر مسیر کشتی‌ها، افزایش هزینه بیمه و حمل، محدود شدن خطوط کشتیرانی و طولانی شدن زمان ترانزیت، برنامه‌ریزی تامین را دشوار کرده است. امیری در ادامه به یکی از مهم‌ترین موانع داخلی تامین تایر اشاره کرد و گفت: واردکنندگان Giant OTR در فرآیند ثبت‌سفارش و تخصیص ارز با مشکلات جدی مواجهند و در برخی پرونده‌ها انتظار برای اعلام‌نظر دستگاه به حدود ۲۵۰ روز می‌رسد. این تاخیر در مورد کالایی که مشابه داخلی ندارد، می‌تواند به از دست رفتن اعتبار پیش‌فاکتور، تغییر قیمت، افزایش هزینه حمل یا از دست رفتن موجودی منجر شود. او تصریح کرد: ضروری است تایرهای بزرگ مقیاس فاقد مشابه داخلی به‌صورت رسمی در گروه کالاهای استراتژیک صنعت معدن قرار گیرند و برای آنها مسیر ویژه‌ای در ثبت‌سفارش و تخصیص ارز تعریف شود. حمایت از تولید داخل باید همزمان با تامین سریع و قابل پیش‌بینی کالاهای فاقد تولید داخلی دنبال شود تا از توقف معادن جلوگیری و زمینه برای توسعه ظرفیت تعمیر، روکش‌گذاری و در نهایت تولید داخلی فراهم شود.

طراحی سیاست‌ها متناسب با ظرفیت واقعی

افزایش هزینه واردات این گروه از تایرها در نهایت در ساختار هزینه معدن منعکس می‌شود. معدن کار برای تامین محصولی که نمونه داخلی ندارد، ناگزیر از مراجعه به بازار خارجی است و هر هزینه اضافی در مسیر واردات، از حقوق ورودی گرفته تا هزینه حمل و بیمه، مستقیما به قیمت تمام‌شده تجهیزاتی اضافه می‌شود که برای ادامه فعالیت ضروری هستند. در چنین شرایطی، سیاست حمایت از تولید داخل زمانی موضوعیت دارد که ظرفیت تولید داخلی بالفعل یا دست‌کم قابل اتکا وجود داشته باشد. اگر یک محصول هنوز در داخل کشور تولید نمی‌شود، سیاست حمایتی باید به جای گران‌تر کردن مسیر تامین آن، بر ایجاد ظرفیت تولید متمرکز شود.

در بند «ص» تبصره ۶ قانون بودجه ۱۴۰۱ نیز ماشین‌آلات و تجهیزات تولیدی، صنعتی، معدنی و کشاورزی مشمول پرداخت حقوق ورودی شدند؛ تغییری که پیش از آن، برخی ماشین‌آلات و تجهیزات خط تولید واجد شرایط را از حقوق ورودی معاف می‌کرد. اهمیت این سابقه برای بخش معدن در آن است که هرگونه تغییر در هزینه ورود تجهیزات و نهاده‌های فاقد مشابه داخلی، باید با توجه به اثر آن بر هزینه و تداوم تولید بررسی شود. برای تایرهای فوق‌سنگین معدنی، راهکار بهینه‌تر می‌تواند تفکیک دقیق این کالا از سایر گروه‌های تایری باشد. تا زمانی که تولید داخلی شکل نگرفته، تسهیل واردات و کوتاه کردن مسیر تامین می‌تواند از توقف ظرفیت موجود جلوگیری کند؛ همزمان، توسعه تعمیر، بازسازی و روکش‌گذاری تایرها نیز می‌تواند بخشی از نیاز به تایر نو را کاهش دهد. در مرحله بعد، اگر تولید داخلی این گروه از تایرها ایجاد شد، امکان طراحی سیاست‌ها متناسب با ظرفیت واقعی آن نیز وجود خواهد داشت.

تسهیل مسیر سرمایه‌گذاری در معادن افغانستان

رئیس سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران (ایمیدرو) گفت: به بخش خصوصی کمک می کنیم تا برای تامین مواد اولیه‌اش در معدن گینه که دست ایران و به طور مشترک با دولت گینه است، سرمایه‌گذاری کند.

به گزارش خبرگزاری صداوسیما، محمدمسعود سمیعی‌نژاد با اعلام این خبر گفت: مذاکراتی با کشورهای همسایه انجام شده است تا با هماهنگی وزارت معادن کشورهای مقصد بتوانیم یک سرمایه‌گذاری مشترک در راستای توسعه زیرساختی و فرآوری مواد معدنی داشته باشیم.

او با اشاره به توسعه زنجیره معدن در کشور، گفت: طبق سیاست‌های اصل ۴۴ در راستای تامین مواد اولیه در زنجیره صنایع معدنی کشور، بخشی از سرمایه‌گذاری باید توسط بخش خصوصی انجام شود و دولت نمی‌تواند سرمایه‌گذاری کند، لذا ما تشویق می کنیم که بخش خصوصی وارد سرمایه‌گذاری روی معادن بخشی از کشورهایی شود که به‌ویژه در همسایگی ایران هستند و معادن آنها از ذخایر غنی در زنجیره صنایع معدنی برخوردار است، اما هنوز اکتشاف نشده است.

معاون وزیر صمت همچنین از مذاکرات دولت با برخی از کشورها در راستای استفاده از ذخایر معدنی آنها خبر داد و گفت: مذاکراتی توسط دولت با این کشورها شده تا ما بتوانیم بخش خصوصی را وارد کنیم و با ارزش افزوده‌ای که به سمت معامله سود-سود یا برد-برد دو طرف باشد از این معادن بهره بگیریم.

سمیعی‌نژاد افزود: بسیاری از کشورها همانند کشور ما قصد دارند که مواد معدنی کشور خود را به ارزش افزوده تبدیل کرده و سپس به فروش برسانند؛ اما فرار گرفتن معادن در برخی از نقاط سوق‌الجیشی، اجازه نمی‌دهد که این کشورها در راستای این کار، سرمایه‌گذاری‌های کلان انجام دهند، لذا ما بخش خصوصی را وارد می کنیم که با هماهنگی سیاست‌های وزارت معادن کشورهای مقصد بتوانیم یک سرمایه‌گذاری مشترک در راستای توسعه زیرساختی و فرآوری مواد معدنی داشته باشیم تا بخشی از آن را در راستای توسعه زنجیره مواد معدنی که در آینده کسری داریم، به کار بگیریم.

معاون وزیر صمت در مورد مذاکرات ایران با کشورهای همسایه در راستای سرمایه‌گذاری مشترک در معادن این کشورها گفت: با افغانستان مذاکراتی در مورد معادن سنگ آهن این کشور داشتیم و وزیر صمت چندین سفر در این مورد داشته است.

او افزود: اکنون، در حال سیاستگذاری در مورد نحوه سرمایه‌گذاری مشترک هستیم. رئیس هیات عامل ایمیدرو درباره سرنوشت معدن خریداری‌شده در گینه نیز گفت: مطالعات زیادی روی معدن بوکسیت گینه انجام شده است.

او ادامه داد: با توجه به اینکه قبلا صنایع آلومینیوم ما توسط دولت مدیریت می‌شده، دولت روی معدن بوکسیت گینه برای تولید، سرمایه‌گذاری کرد؛ اما از آنجا که این صنایع در حال حاضر به بخش خصوصی واگذار شدند، به بخش خصوصی کمک می کنیم تا این سرمایه‌گذاری را بخش خصوصی برای تامین مواد اولیه‌اش در معدن گینه که دست ایران و به‌طور مشترک با دولت گینه است، انجام دهد.

M.i.S
شرکت صنایع پتروشیمی مسجدسلیمان
(سهامی خاص)

تمدید فراخوان شرکت در مناقصه عمومی دو مرحله‌ای شماره ۱۶۳

شرکت صنایع پتروشیمی مسجدسلیمان در نظر دارد **تکمیل احداث ساختمان و کارگاه‌های واحد تعمیرات مجتمع پتروشیمی مسجدسلیمان** را مطابق مشخصات فنی مندرج در اسناد مناقصه به یک شرکت صاحب صلاحیت (دارای رتبه حداقل چهار در رشته ابنیه با لحاظ تبصره ذیل) واگذار نماید.

تبصره: چنانچه شرکتی دارای سابقه کار مشابه با ارزش تقریبی دو برابر قیمت پایه به‌شرح مندرج در اسناد مناقصه باشد احراز رتبه مذکور ضروری نیست.

لذا، بدینوسیله از کلیه شرکت‌های واجد شرایط و معتبر جهت حضور در مناقصه به‌شرح ذیل دعوت به‌عمل می‌آید:

۱) مناقصه گذار: شرکت صنایع پتروشیمی مسجدسلیمان
۲) آدرس مناقصه گذار: دفتر مرکزی تهران، خیابان شهید کلاهدوز، بین بلوار کاوه و خیابان دیباجی، پلاک ۱۸۱.
۳) موضوع مناقصه: تکمیل احداث ساختمان و کارگاه‌های واحد تعمیرات مجتمع پتروشیمی مسجدسلیمان مطابق اسناد مناقصه.
۴) محل اجرای تعهد: کارخانه شرکت صنایع پتروشیمی مسجدسلیمان واقع در منطقه زیلایی شهر مسجدسلیمان.
۵) تضمین شرکت در مناقصه: ضمانت‌نامه بانکی بدون قید و شرط و قابل تمدید و یا سپرده نقدی به مبلغ ۲۰,۷۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال معادل دو میلیارد و هفتاد میلیون تومان می‌باشد. در صورت عدم ارائه تضمین شرکت در مناقصه پاکات پیشنهادی شرکت کنندگان مفتوح نخواهد شد.
۶) مهلت و محل تحویل اسناد: متقاضیان می‌توانند اسناد مناقصه را از تاریخ انتشار آگهی حداکثر تا پایان ساعت اداری روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۳۰ به آدرس تهران، پاسداران، خیابان شهید کلاهدوز، بین بلوار کاوه و خیابان دیباجی جنوبی، پلاک ۱۸۱ وکدپستی ۱۹۵۱۶۳۶۶۱۱، به واحد حراست و یا به آدرس مجتمع پتروشیمی مسجدسلیمان واحد حراست تحویل نمایند.
۷) قیمت اسناد و نحوه واریز: ۳۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال معادل سه میلیون تومان واریز به‌حساب شماره ۴۰۰۱۰۰۳۵۳۹۴۶۸ شماره شبا IR۹۵۰۶۱۰۰۰۰۰۰۴۰۰۱۰۰۳۵۳۹۴۶۸ بانک شهر. شرکت کنندگان می‌بایست فیش واریزی را در پاکات پیشنهادی ارسال نمایند.
۸) تلفن جهت هماهنگی: ۲۸۱۴۷۲۵۵-۰۲۱ واحد امور حقوقی و قراردادها
۹) شرکت صنایع پتروشیمی مسجدسلیمان در بررسی مستندات و نیز قبول و یا رد هر یک و یا تمام مستندات ارائه شده توسط مناقصه گران (چه به‌صورت کلی و چه به‌صورت جزیی) بدون آن که نیاز به پاسخگویی باشد، مختار است.
۱۰) درج شماره ۳ رقمی مناقصه بر روی پاکات ارسالی الزامی است.
۱۱) انتخاب برنده مناقصه بر اساس قیمت و فرمول استاندارد قیمت تراز مشخص می‌گردد و لازم است شرکت‌ها کلیه مستندات خود بر اساس TBA را ارائه نمایند.
۱۲) لازم است اسناد ذیل در پاکت ارزیابی صلاحیت ارسال گردد:
۱- پروانه ساخت و تولید ۲- فهرستی از ماشین‌آلات و تجهیزات کارخانه ۳- فهرست و ساختار نیروی انسانی ۴- فهرستی از قراردادهای مشابه ۵- رضایت‌نامه از کارفرمایان قبلی ۶- اسناد خریدهای مواد خام از بورس کالا ۷- آخرین ترازنامه مالیاتی با کد رهگیری ۸- آخرین مفاصا حساب تأمین اجتماعی ۹- استانداردهای ساخت و تولید و مدیریت اخذ شده از موسسه‌های ذی‌صلاح ۱۰- آگهی تأسیس و آخرین تغییرات ثبتی
۱۳) آدرس تارنمای شرکت صنایع پتروشیمی مسجد سلیمان جهت دریافت اسناد مناقصه: www.misipcc.com

روابط عمومی شرکت صنایع پتروشیمی مسجد سلیمان

سازمان آگهی‌ها
دنیای اقتصاد
۰۲۱-۸۹۰۱
(خط ویژه)
sazman.agahi@den.ir

سداد
شرکت پرداخت الکترونیک

مناقصه عمومی

شماره ۶۰۰-۶۱/م/۱۴۰۵
تامین ۲۰۰۰ دستگاه کیوسک پرداخت
مهر ۱۴۰۵

شرکت پرداخت الکترونیک سداد در نظر دارد نسبت به تأمین ۲,۰۰۰ دستگاه کیوسک پرداخت از طریق برگزاری مناقصه عمومی اقدام نماید. بدینوسیله از کلیه شرکت‌های واجد شرایط دارای گواهی‌نامه افتا در "حوزه نصب و پشتیبانی محصولات فنا" و همچنین گواهی‌نامه شورای عالی انفورماتیک با حداکثر رتبه ۳ در یکی از حوزه‌های "تولید و ارائه دستگاه‌های جانبی"، "تولید و ارائه رایانه‌های غیر Mainframe" یا "خدمات پشتیبانی" دعوت به‌عمل می‌آید در صورت تمایل به شرکت در مناقصه می‌توانند با واریز مبلغ ۵,۰۱۰,۰۰۰ ریال به شماره حساب: ۰۲۳۰۴۵۰۶۰۶۰۰۱ به‌نام شرکت پرداخت الکترونیک سداد نزد بانک ملی شعبه خواجه عبدالله انصاری و ارائه فیش واریزی همراه معرفی‌نامه رسمی و تصویر گواهی‌نامه‌های مذکور: حداکثر تا روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۹ جهت دریافت اسناد مناقصه به دبیرخانه سازمان به آدرس: پاسداران- بوستان پنجم- پلاک ۹۵ مراجعه نمایند.

بدیهی است در صورت عدم احراز انطباق شرایط شرکت کننده با الزامات مذکور، شرکت پرداخت الکترونیک سداد تعهدی نسبت به عودت وجه خرید اسناد نخواهد داشت.

لازم به‌ذکر است آخرین مهلت ارسال پاکات مناقصه روز شنبه ۱۴۰۵/۰۷/۰۴ ساعت ۱۴:۰۰ می‌باشد.

جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۲۲۵۹۸۰۰۹ داخلی (۲۷۲۹) و (۲۶۶۳) واحد تدارکات تماس حاصل فرمایید.